

Collegial-Tidende for Danmark og Norge.

Med Kongeligt allernaadigst Privilegium.

No: 44. Den 30te Octbr. 1813.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af C. F. Schubart.

Undertegnede er Redacteur, Forlagger og Udgiver af denne
Tidende:

Peter Johan Monrad,

Conferentråds og Deputeret i det danske Cancellie.

Declaration.

Det Keiserlige Russiske Hofs Forbund med Sverrig blev oprettet i afvigte Aar paa en Tid, da Kongen ingenlunde kunde have Mistanke om, at den danske Stats Sikkerhed var udsat for nogen Fare fra Russlands Side, med hvilken Magt Hs. Majestæt vedligeholdt samvittighedsfuld de venstabelige Forbindelser, som til begge Staters Bedste havde fundet Sted i saa lang en Række af Aar. Desuagtet maatte Kongen senere overbevise Sig om, at ved hiint Forbund havde Hs. Keiserlige Majestæt forpligtet Sig til, ved Sin Bistand at sætte Kongen af Sverrig i Besiddelse af Norge.

Foruden at det Russiske Hofs gjentagne Erklæringer, at Kongen paa ingen Maade vilde kunne undgaar

gaae at bringe det Hs. Majestæt affordrede Offet af Hs. Kongerige, overbeviste Allerhøiøstamme om den Fare, som det mellem Rusland og Sverrig indgaaes de Forbund truede Staten med, have de offentlige Forhandlinger i det Storkaitaniske Parlement nofsom lagt for Dagen, at Rusland endogsaa har formaaet den engelske Regjering til at tiltræde den i Ubo med Sverrig sluttede Tractat, hvori Norges Underkastelse under Sverrig er lagt til Grund.

Da det Russiske Hof saaledes havde lagt for Dagen, at samme har antaget politiske Grundsætninger, der ikke alene ere stridende mod det noie venstabelige Forbund, som det Russiske Riges Bestyrere i mere end eet Aarhundrede havde gjort sig til Regel at følge, men der endogsaa aabenbar siæte til at frarive Kongen et Kongerige, saa blev der intet tilovers for Hs. Majestæt uden at samtykke noiere den Forening, som Allerhøiøstamme allerede i Aaret 1807 indgik med H. M. de Franskes Keiser, som har garanteret Kongen Sine Staters udeelte Besiddelse.

Hs. Majestæt venter med ubegrændset Tillid, at ved hans Keiserl. Majestæts Understøttelse, og Hs. Egne troe Undersaatters kraftige Bistand, Hans Monarchies Sikkerhed fremdeles skal uforkrænket bestaae.

Keiseren af Rusland har allerede tilbagekaldet Sit Gesandtskab fra H. M. Kongens Hof, og derved ladet erklære, at de diplomatiske Forhold mellem begge Stater fra Hans Side ere ophævede.

Kon-

Kongen har svaret paa denne Erklæring ved at tilbagekalde Sit Gesandtſkab fra Hoffet i St. Petersborg. Hs. Majestæt seer høist ugyjerne de Venſkabsbaand opløste, som til begge Staters gjensidige Fordeel have bestaaet mellem Hs. Majestæts Forsædre og det Russiske Riges Monarker.

Langt fra at have givet Anledning til at Allers høistſammes Stater saaledes ere blevne forviklede i Krig med det Russiske Rige, har Kongen til alle Tider givet Prover paa Sin Tilbøielighed til at virke til Ruslands Fordeel, selv ved Anvendelsen af Sine Staters Kræfter.

Ifølge af den mellem Kongen og Hs. M. de Franskes Keiser bestaaende Alliance, har et Hjelpecorps af Hans Dropper forenet sig med den franske Armee, for at bidrage til at holde Hans Staters Gjænder borte fra Holstens Grændser. Kongen stoler med Tillid paa Sine Drovers Hengivenhed og paa den Kjækhed, hvormed de, ved Siden af Hans høie Allieredes, ville kjæmpe for Fædrelandets Forsvar og Hans Staters Vedligeholdelse, da det ikke har lykkedes Hans faderlige Omsorg at vedligeholde Freden.

Kjøbenhavn, den 22 October 1813.

Declaration.

Kongen har stedse bestræbt Sig for at vedligeholde god Forstaaelse og venſkabelige Forbindelser med H. M. Kongen af Preussen.

Hs.

Hs. Majestæt havde derfor med Grund kunnet vente, fra denne Fyrstes Side ikkun at modtage Præver paa et med Allerhöjstsammes overeensstemmende Sindelag. Ikke desto mindre er Hs. Majestæt bleven underrettet om, at Kongen af Preussen har tiltrædt Tractaten, sluttet i Åbo, og forsikret Sverrig Erhvervelsen af Norge.

Da det danske Monarkies Interesse er bleven fornærmeth og opoffret ved denne Handling, der sigter til at skade Kongens Staters Sikkerhed, saa har Hs. Majestæt fundet Sig bevæget til at ophæve de diplomatiske Forbindelser med den preussiske Regjering. Denne har desuden givet Anledning dertil ved at lægge Hindringer iveien for den ved Hoffet i Berlin anerkjendte Kongelige Ministers Brevveksling. Ikke mindre uoverensstemmende med venstabeligt Forhold mellem begge Stater er den Erklæring, som den preussiske Gesandt har afgivet, at der er bleven lagt Beslag paa de danske Skibe, som befinde sig i preussiske Havne, fordi et preussisk Skib ved et armeret dansk Fartøj er bleven taget ud af en engelsk Konvoi i Beltet.

Det er ugjerne, at Hs. Majestæt erkjender, at Hans Staters Sikkerhed og den Beskyttelse, Han skylder Sine Undersaatter, ei alene ikke tillade Ham at vedligeholde de Forbindelser med den preussiske Regjering, som til gjensidig Fordeel for begge Staters Undersaatter have fundet Sted, men endogsaa sætte Ham i den Nødvendighed at maatte erklære, at

Hans

Hans Stater ere i Krig med Kongen af Preussens Stater.

Hs. Majestæt har ladet tilbagekalde Sin Minister fra Hoffet i Berlin, til hvilken allerede i August Maaned var af den preussiske Statskantsler erklæret, at han ikke længere var anerkjendt som Hs. Majestæts Gesandt.

Kjøbenhavn, den 22de October 1813.

Lovgivninger.

F o r o r d n i n g

for

Kongerigerne Danmark og Norge,
angaaende en Afgift af Varer i Forraad til Salg,
Bearbejdning eller for længere Tid end eet
halvt Aars Forbrug.

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark og Norge ic., gjøre vitterligt. Da Vore nærværende Indtægter ikke ere tilstrækkelige til at afholde de overordentlige Udgifter, som Conjunctionerne og især det til at værges for Statens Selstændighed nødvendige Forsvarsvæsen i dette Aar have forarsaget, saa see Vi Os nødsagede til af Vore Kjære og troe Undersaattere at fordre nye Bidrag til disse Udgifters Bestridelse, og i denne Henseende for eengang at paabyde i Vore Kongeriger en Afgift af Varer, som ere til Salg eller Bearbejdning.

§. 1. Der skal erlægges for eengang 8 Procent af alle Varers Værdie, hvad enten de ere raare Natur-

producter eller under Forarbejdning, eller fuldfærdige Manufactur- og Fabrik- eller Haandværksvarer, indenlandske eller udenlandske, samt Credit- og Transitoplagsvarer, hvor de end findes i Kjøbstæderne eller paa Landet, naar de ere bestemte til Salg eller Bearbejdning, eller overgaae et antageligt Forraad til Huusholdningsbrug for eet halvt Aar.

§. 2. For afgiftspligtige Varer, som ved Forordningens Bekjendtgjørelse ere under Søe- eller Landtransport inden Statens Grændser, svares Afgiften paa det Sted, hvor Varerne ved Forordningens Bekjendtgjørelse befindes eller hvortil de derefter først ankomme.

§. 3. Møntet Guld og Sølv; undtærskede Kornvarer; Halm og Høe; friske Have- og Markfrugter, Urter og Rødder, hvortil dog ikke maa regnes Kartofler; Apothekervarer for eet halvt Aars Afsetning i Apothekernes Eie og alle brugte Sager undtages fra denne ellers almindelige Afgiftspligtighed.

§. 4. Levende Kreaturer skulle ikkun fritages, forsaavidt Eierne har dem til eget Brug eller de paa Landet henhøre til Gaardens Besætning, hvorunder tillige forstaaes Hollænderier, om de endog ere bortforpagtede. Af alle andre levende Kreaturer derimod, som holdes til Salg, Opstaldning og Fodning, skal Afgiften tilsvares, alene med Undtagelse af det Slagteqvæg, som til Consumption i Kjøbstæderne er angivet og indført inden den i §. 8 fastsatte Anmeldelsesfrist.

§. 5. I Norge svares Afgiften desuden ikke af saadanne Varer, som ere oprindelige norske Producter, ej heller af tilførte Korn- og Fedevarer.

§. 6. Paa Bort Land Bornholm skulle ligeledes Landets egne Producter, samt tilførte Korn- og Fedevarer være fritagne for Afgiften.

§. 7. For at ikke Noget, som paa hvilken som helst Maade maatte være kommen i Besiddelse af ulegaliserede Varer, skal have Anledning til at undrage sig fra Afgiften ved at fortie Samme, skal den, som anmelder sit Forraad af saadanne Varer, blive betragtet som sin egen Angiver, og det skal være ham uden Tiltale tilladt, at erholde paa samme Legalisationsbeviis og Stempling af vedkommende Varecontrol-Commission, imod at svare den i §. 10 i Forordningen af 23de Mai f. A. befalede Afgift af respective 20, 15 eller 10 Procent, foruden den her bestemte Afgift af 8 Procent.

§. 8. De afgiftspligtige Forraad skulle anmeldes; forsaavidt de ere beliggende i Kjøbstæderne og paa sammes Grund for vedkommende Varecontrol-Commission; men ere de paa Landet, da for Stedets Amtmand. Hvilken Anmeldelse maa være afslagt inden 14 Dage efter denne Forordnings Bekjendtgjørelse i Kjøbstæderne ved Varecontrol-Commissionens Opfordring, og paa Landet ved Tinglæsning eller Kirkestevne.

§. 9. Anmeldelsen skal gøres af den, som har Varerne i Bærge.

§. 10. Enhver skal være pligtig til efter Indsættelse at møde paa bestemt Tid for vedkommende Varecontrol-Commission eller Amtmand, for at afgive de Oplysninger, der i Henseende til hans Anmælbelse maatte findes fornødne.

§. 11. Fortiende eller ikke til rette Tid anmælte Varer forfalde til Confiscation, Halvdelen til Fordeel for den, som gjør Angivelse derom; den øvrige Halvdeel til Vor Kasse. Enhver, som tilkjøber sig Varer efterat den i §. 8 foreskrevne Anmældelsestid er udløbet, bør paaagte, at disse af Sælgeren ere behørigt anmeldte eller frigjorte for Afgiften, da Confiscationen træffer de uanmeldte Varer, hvor de findes, uanset at de maatte være gaaet over i anden Eiers Besiddelse.

§. 12. Den, som værger for andres Varer, og ved forsømt Anmælbelse er skyldig i Varernes Confiscation, bliver Eieren ansvarlig for Tabet.

§. 13. Varecontrol-Commissionerne ere herved, hver paa sit Sted, bemyndigede til, at foretage Høvsinquisition i Kjøbstæderne og paa sammes Grund efterfortiende Varer, naar og hvor de dertil maatte have Anledning; og saavel det Militaire som Politiet skulle derved yde dem den Bistand, de maatte begjære.

Samme Inquisition skal foretages paa Landet af Politiet efter Amtmandens Ordre, og det Militaire skal dertil, naar forlanges, afgive den fornødne Bistand.

§. 14. Afgiften tilsvares af den, som har gjort Anmælsen. Den beregnes i Rigsbankpenge rede

Solv og erlægges i Solv eller rede Valuta efter den her vedseiede Regel, der er bestemt for Bore Toldbindtægter ved Forordningen under gde f. M. Dog skal det være vedkommende Varecontrol-Commissioner eller Amtmænd overladt, i Tilfælde hvor de maatte finde det usædeligt for Vor Kasse, og til Lettelse for de Afgiftsydende, at modtage Afgiften af Varerne in natura.

§. 15. 14 Dage efter Forordningens Bekjendtgjorelse er Afgiften forfalden til Betaling, og skal paa Anfordring erlægges inden 8 Dage, eller i manglende Fald inddrives paa samme Maade, som andre Kongelige Skatter og Afgifter.

§. 16. For at undgaae det vilkaarlige og ubestemte, som vilde foraarsages ved en almindelig Taxation af saamange og forskjellige Varer, og paa saamange og langtfraliggende Steder, skal Afgiften beregnes i Rigsbankpenge rede Solv med 10 Gange det nominale Beløb af Tarifen for Transittolden 1ste Febr. 1797 og uden noget Tillæg for Difference paa Montfoden. Hvor Afgiften i bemældte Tarif er ansat procentviis, bliver den at beregne med 8 Procent af Værdien. Hvor Naturalafgift efter §. 14 finder Sted, beregnes denne saaledes, at Varebesidderen, ved at erlægge 8 af 100, beholder for sig de øvrige 92 som frigjorte.

§. 17. Istedet for Solv eller rede Valuta kan Afgiften erlægges i Bankrepræsentativer efter Dagens Cours,

Cours, naar Yderen inden 3 Uger efter Forordningens Bekjendtgjørelse deponerer i Districtets Toldkasse et Beløb i Repræsentativer, som svarer til den Afgift, der af ham vil blive at yde.

Skulde Bankrepræsentativernes Cours da forbedre sig, inden Afgiftsberegningen bliver ham tilstillet, vil Beregningen derefter blive modereret, og det som er overskydende af Depositum tilbagebetales. Skulde Bankrepræsentativerne derimod forringes i Coursen, skal Beregningen desuagtet ikke skee derefter, men efter den Cours, hvortil Bankrepræsentativerne ere deponerede.

§. 18. Den, som ikke gjør saadant Depositum, maa betale i rede Solv eller Valuta, eller i Bankrepræsentativer efter Dagens Cours, da Afgiftsberegningen bliver ham tilstillet.

Men den, som af hvilken som helst Aarsag udebliver med Betalingen længere end 8te Dage efter at Beregningen er ham tilstillet, skal betale, foruden 6 Procent Rente fra Forsaldstiden til Betaling skeer, enten i rede Solv og Valuta, eller i Bankrepræsentativer efter Dagens Cours, dog saaledes at hvis denne er bedre end Coursen, da Afgiften var forfalden til Betaling eller da Beregningen blev ham tilstillet, da efter den høieste af disse, saafremt han ikke betaler i Solv eller rede Valuta.

§. 19. Den Afgift, som efter §. 2 skal ydes for Varer, der ere under Transport, beregnes ved Clareringen i Solv eller Valuta, eller i Bankrepræsentativer efter Dagens Cours.

Hvorefter Alle og Enhver maa vide sig at rette.
Givet paa Vort Kongelige Slot Frederiksberg,
den 14de Octbr. 1813.

Under Vort Kongelige Haand og Seigl.

FREDERIK R.

(L. S.)

Moltke.

Oldenburg. Stoud. Schleyer.

Thonning.

T a b e l,

som viser hvilke Betalingsmidler, der ved Toldstæderne
i Danmark og Norge maa antages som rede Sølv
eller Sølvvaluta.

Guldmønter.

Hollandſke eller danſke Speciesducater a 2 Species
for 4 Rbdlr. i Sølv.

Danſke Courantducater	=	3	—	20 Rbfl.
Preuſſiſke Frederichs'd'or	=	7	—	—
Sachſiſke Auguſtd'or	=			
Hannoverſke Georgs'd'or	=			
Spanſke Doubloner paa 2 Eſcudos	=			
Frantiſke 40 Franks Stkr.	=	14	—	—
— 20 Dito	=	7	—	—
— Schild Louiſs'd'or	=	8	—	48 Rbfl.
Engelſke Guineer	=	8	—	84 —
Nordamerikaniſke Dorne hele	=	18	—	48 —

Sølv=

Sølvmonter.

Danske og svenske Species, a 1 Sp. for 2 Rbdlr. i Sølv.

$\frac{1}{2}$ Specie Stk.	"	"	"	1	—	—
$\frac{2}{3}$ Dito	"	"	"	1	—	32 Rbfl.
$\frac{1}{3}$ Dito	"	"	"	—	64	—
$\frac{1}{6}$ Dito	"	"	"	—	32	—

5 Styv. og $2\frac{1}{2}$ Styv. Slesv. Høst.

Courant 60 Styv. til 1 Spec. eller 2 — —

15 fl., 10 fl. og 8 fl. Stkr. Dansk

Courant, 120 Stkr. for " 2 — —

8 fl. enkelte " " " — 13 Rbfl.

Rigsorter, 5 Stkr. a 1 Specie 2 — —

Rigsorter, enkelte " " " — 38 —

Markstykker, 1 Stk " " " — 16 —

Spanke Piaſtre, 1 Stk. " " 1 — 84 —

Sølv Skillemonnt, hvoraf ikke tages mere
end 1 Rbdlr. a Gangen.

4 Skillingen " " " eller 4 Rbfl. i Sølv.

2 Dito " " " 2 — —

1 Dito " " " 1 — —

Berler paa rede Valuta, trukne paa Indenlandske eller
Fremmede, kunne under visse Omstændigheder og un-
der vedbørlig Sikkerhed modtages som Betaling.

Placat f. r. Danmark og Norge.

Det har behaget Hs. Majestæt Kongen allernaas-
bigst at resolvere, at de ved Forordningen af 9de Mai
1806 §. 17 bestemte Bespiisningspenge, som den
ind.

indquarterede Underofficer, Spillemand eller Gemen selv betaler, kun skulle erlægges i Navneværdie, uden at nogen Godtgjørelse af Sølvsærdie finder Sted.

Hvilket herved kundgjøres til alle Vedkommendes Efterretning og allerunderdanigste Efterlevelse.

Det kongl. danske Cancellie, den 14de Oct. 1813.

Placat for Danmark.

Hs. Majestæt Kongen har, under 16de d. M., allernaadigst resolveret, "at den i Aaret 1810 bestemte Godtgjørelse for Feldtpost-Estafetternes Qvarteer, Ildebrændsel og Lys af 1 Rdlr. for Sommer og 3 Rdlr. for Wintermaanederne maa overgaae til Rigsbankpenge Sølvsærdie, Daler for Daler, og saaledes beregnes fra 1ste Jan. d. A."

Hvilken allerhøieste Resolution herved til alle Vedkommendes Efterretning.

Det kongl. danske Cancellie, den 18de Oct. 1813.

F o r o r d n i n g,

angaaende

de ved Igjenindførelsen af Sølvsmynt, som lovmaessigt Betalingsmiddel i Hertugdømmerne Slesvig og Holsten, nødvendige Bestemmelser i Henseende til Pengevæsenet og de Samme vedkommende Forpligtelser.

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark og Norge &c., gjøre vitterligt. I Vort allerhøieste Patent af 30te Julii d. A. angaaende Bank- og Pengevæsenet i Vore Kongeriger

og Hertugdømmer, ere de Forffrifter, der ved Tjgenindførelsen af rede Sølv som lovmæssigt Betalingsmiddel i Bore Hertugdømmer blive nødvendige, forbeholdne for en nærmere Anordning. Angaaende de hertil henhørende Bestemmelser saavel i Henseende til Pengevæsenet i Bore Hertugdømmer for Fremtiden, som med Hensyn til Opfyldelsen af de sammentrædts allerede gjældende Forpligtelser til Pengepræstationer, saa og til de af Bore Undersaatter i Kongerigerne indgaaede Forpligtelser i Slesvig-Holsten's Courant eller Species, have Vi nu besluttet, ligesom Vi ogsaa herved byde og befale som følger:

1) Det lovmæssige Betalingsmiddel i Bore Hertugdømmer Slesvig og Holsten skal, foruden Kobber Skillemynt efter de Bestemmelser, der indeholdes i §. 3 og 4, være rede Sølvmynt. Følgelig er Ingen forpligtet, at modtage i Betaling de hidtil i Omløb værende Bankosedler eller andre Repræsentativer, undtagen i de Tilfælde, som herefter i denne Fred. findes anførte. Iblandt de Sedler, som herefter udstædes af Banken, ville de, som paa Forlangende ombyttes mod rede Sølv, blive at antage i Bore Kasser som rede Sølv. Dog skal Ingen være pligtig, imod sin Villie, at modtage samme i Betalinger mellem Mand og Mand.

2) Den i Forordningen af 5te Jan. d. A. §. 5 fastsatte Myntesod bliver herefter uforandret i Hertugdømmerne, saaledes at 18½ Rbdlr. udpræges af 1 Mark fint Sølv, Sølvsf. Vægt, og at 1 Rbdlr.

indeholder 6 Rbmærk eller 96 Rbskilling. Speciesmynten vedbliver ligeledes, saalænge den er i Omlob, at gjelde tilligemed Rigsbankbalerne og de mindre Mynter, som i Overensstemmelse med det Foransførte ville vorde udprægede, saaledes at 1 Species gaar for 2 Rbdlr.; eller 1 Rdlr. Glesv. Holst. Courant for $1\frac{1}{2}$ Rbdlr., og de mindre Mynter beregnes efter samme Forhold.

(Fortsættelsen følger.)

Placat.

I Overensstemmelse med Hs. Majestæt Kongens allernaadigste Resolution af 2den Dennes ophæves herved den ved Placaten af 15de Mai 1810 gjorte Indskrænkning i Kjøbenhavns Vognmandslauges Forpligtelse til at afgive Befordring til Steder, der ere Kjøbenhavn 2 Mile nær eller nærmere, saavel som den Bønder og andre Udenbysboende ved Placaten af 28de Juli 1810 givne Tilladelse til paa enhver Tid af Aaret at udleie Heste og Vogne til fornævnte Befordringer, saaledes at de Bestemmelser, som desangaaende ere fastsatte i Forordningen af 27de Jan. 1804, 2det Kapitel, træde i deres fulde Kraft, dog med den Forandring, at der, naar Befordring af bemældte Besskaffenhed afgives til Private, skal indtil videre erlægges Betaling baade for Tour og Retour, hvad enten denne afbenyttes eller ikke; hvilket herved kundgjøres til alle Vedkommendes Efterretning og Efterlevelse.

Generalpost-Directionen, den 9de Octbr. 1813.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 22 Octbr. er Birkedommer ved Dronninglunds Birk under Hjørring Amt, C. Borup, i Naade og med Pension entlediget fra sit Embed, samt udnævnt til virkelig Cancellieraad; fornævnte Embede nedlægges og indgaaer under Borglum Jerslef Herreder.

Under det Slesvigholstenske Cancellie: Den 20de Octbr. er Chefen for det Slesvigholstenske Cancellies Expeditions-Contoir, Cancellieraad B. Ketelsen, udnævnt til Præsident i Friderichstadt.

Under General-Toldkammeret: Den 8de Oct. er Kammeraad og Toldforvalter Michaelsen i Heiligenhafen udnævnt til Toldforvalter i Hadersleben, og i hans Sted J. H. Klemp udnævnt til Toldforvalter i Heiligenhafen; C. H. Haase til Toldskriver og Kanaltoldstedet i Rendsborg; Tyninspecteur J. Baden til Told- og Consumptionskasserer i Christiansund. Den 14de Capitain ved Hs. Majestæts Kongens Regiment R. M. Schlottfeldt til Toldforvalter i Apenrade; constitueret Told- og Consumptionsbetjent i Stavanger D. Zuschlag befikket til Told- og Consumptionsbetjent sammesteds; Grændsecontrollleur F. E. Andersen til 2den Controllleur i Ulzburg. Den 19de er det allernaadigst tilladt, at Undertoldbetjent C. H. Hein i Kjøbenhavn og Patrouillebetjent H. W. Lilballe paa Kastrup maa ombytte deres respective Embeder saaledes, at Lilballe indtræder i Heins Nummer blandt Toldbetjentene, og Hein bliver Patrouillebetjent paa Amager.